

Forskning och utveckling i offentliga sektorn 2023

Sveriges officiella
statistik

2025

Forskning och utveckling i offentliga sektorn 2023

Producent SCB, Statistiska centralbyrån
Ekonomisk statistik och analys
171 54 Solna
010-479 40 00

Förfrågningar Andres Quinones
010-479 68 65
andres.quinones@scb.se

Nils Adriansson
010-479 42 78
nils.adriansson@scb.se

Det är tillåtet att kopiera och på annat sätt mångfaldiga innehållet.
Om du citerar, var god uppge källan på följande sätt:
Källa: SCB, Forskning och utveckling inom den offentliga sektorn 2023

URN:NBN:SE:SCB-2025-UF96BR2501_pdf

Denna publikation finns enbart i elektronisk form på www.scb.se
This publication is only available in electronic form on www.scb.se

Forskning och utveckling i offentliga sektorn 2023

Statistiska centralbyrån genomför vartannat år undersökningen Forskning och utveckling i Sverige som syftar till att beskriva den forsknings- och utvecklingsverksamhet (FoU) som bedrivs i Sverige och i olika samhällssektorer. Statistiken regleras av EU-kommissionens förordning nr [2020/1197](#) och harmoniseras även inom OECD genom Frascatimanualen¹ som sätter upp riktlinjerna för hur FoU ska mätas samt beskriver vilka de fyra samhällssektorerna är; företagssektorn, offentlig sektorn, universitets- och högskolesektorn samt privata icke-vinstdrivande sektorn. Denna rapport presenterar ny statistik över den offentliga sektorns FoU-verksamhet.

Statistik över den offentliga sektorns FoU-verksamhet baseras på en enkätundersökning som går ut till organisationer tillhörande den offentliga sektorn och som mäter de ekonomiska och personella resurserna som läggs på FoU under referensåret. Den offentliga sektorn består i forskningsstatistiken av statliga myndigheter, regioner, kommuner, lokala och regionala FoU-enheter samt offentliga icke-vinstdrivande organisationer. Inför referensåret 2023 gjordes vissa designförändringar avseende ramförfarandet vilket ledde till att antalet offentliga icke-vinstdrivande organisationer utökades samt att FoU-enheterna nu endast består av kommunalförbund. En närmare beskrivning av undersökningarnas utformning och population finns i dokumentationerna Statistikkens framställning respektive Kvalitetsdeklarationen, vilka finns tillgängliga på produktthemsidan².

Denna rapport beskriver den FoU-verksamhet som bedrivits eller finansierats av den offentliga sektorn under 2023 med fokus på den statliga förvaltningens roll i forskningssystemet.

Starkast utveckling av egen FoU i regionerna

Den offentliga sektorns utgifter för egen FoU uppgick under 2023 till 9,2 miljarder. En ökning med 7 procent, motsvarande 621 miljoner sedan 2022 i löpande priser. Ökningen skedde framförallt i regionernas forskningsverksamhet. De påvisade den största ökningen av FoU-utgifter sedan 2017, en ökning på cirka 550 miljoner jämfört med 2022.

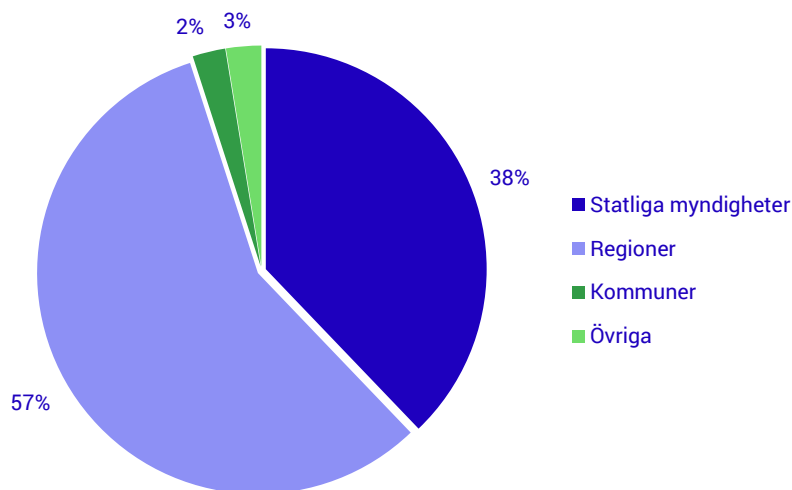
¹ [Frascati Manual 2015 | OECD](#)

² www.scb.se/uf0301

ALF-avtalet mellan staten och vissa regioner (ALF-regioner) reglerar ersättningen till regionerna för medverkan i grundutbildning av läkare och klinisk forskning inom hälso- och sjukvården.

Det var främst ALF-regionerna som ökade sina FoU-utgifter och de stod för 86 procent av ökningen bland regionerna. Regionerna ökade också sin andel av den offentliga sektorns totala FoU-utgifter, från 55 procent till 57 procent. Bland övriga delsektorer var ökningen jämfört med 2022 liten där de statliga myndigheterna hade den största nivåskillnaden om 56 miljoner medan kommunerna ökade sina forskningsutgifter med 28 miljoner kronor. Trots att de statliga myndigheterna ökade sina utgifter mellan 2022 och 2023 minskade deras andel av sektorns totala utgifter för egen FoU, från 40 till 38 procent. Sedan 2013 har utgifterna för egen FoU i den offentliga sektorn ökat med drygt 3 miljarder och regionerna har stått för drygt 60 procent av ökningen.

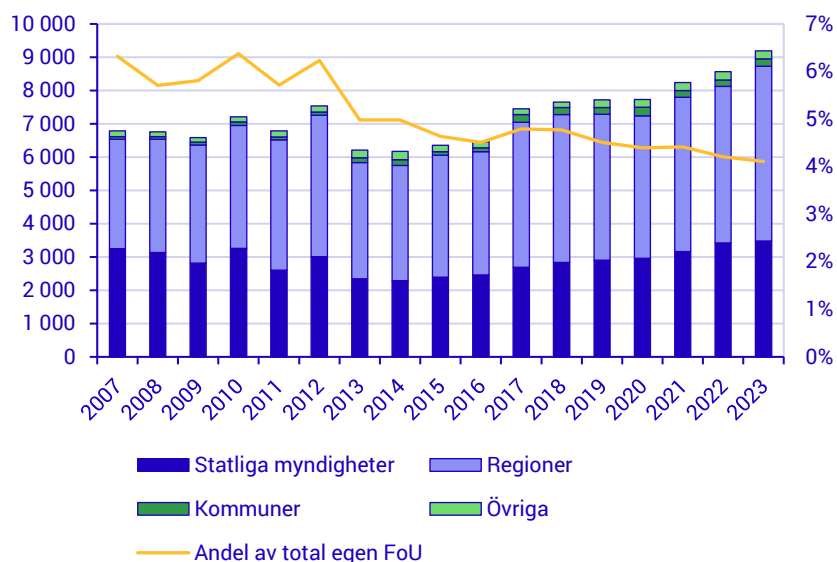
Figur 1. Andel av totala utgifter för egen FoU efter delsektor, 2023.

Under både 2022 och 2023 har inflationen påverkat utgifternas utveckling. Den fastprisjusterade utvecklingen mellan åren var endast 1 procent där utgifterna under 2022 uppgick till drygt 9,1 miljarder i 2023 års prisnivå. I fasta priser är utgifterna tillbaka på en liknande nivå som åren 2017–2018. Statliga myndigheter var den delsektor med svagast utveckling och minskade i fasta priser med 153 miljoner, eller 4 procent. Regioner och kommuner ökade fortfarande i fasta priser, men betydligt mindre än i löpande. Den höga inflationen under 2023 gör därmed att fastprisberäkningen får en betydande effekt.

Den offentliga sektorns storlek som forskningsutförare i förhållande till de andra sektorerna har i genomsnitt varit drygt 5 procent sedan år 2007, där andelen var högst under just 2007. Sedan dess har andelen minskat från 6,3 procent till 4,1 procent under 2023. Utvecklingen beror till stor del på att företagssektorn utvecklats starkare än övriga samhällssektorer sedan 2014 och dess andel har ökat från 67 procent till 74 procent.

Figur 2. Offentliga sektorns utgifter för egen FoU efter delsektor (vänstra axeln) och andelen av totala utgifter för egen FoU i Sverige (höger axel), 2007–2023, miljoner kronor i löpande priser och procent.

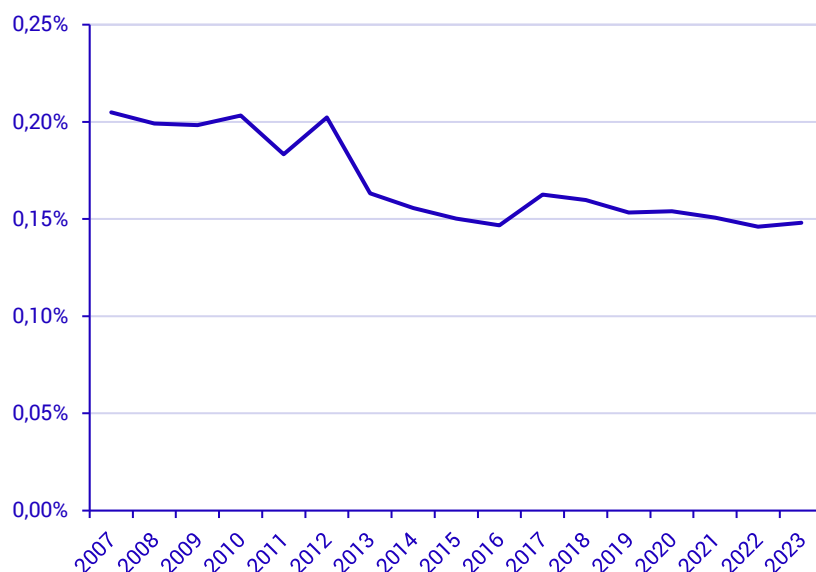

Anmärkning: Övriga består av offentliga icke-vinstdrivande organisationer samt lokala och regionala FoU-enheter. Populationen av FoU-enheter har succesivt minskat över åren i och med inkludering i regionernas rapportering och under 2023 utgörs de av kommunalförbund. Innan 2023 var det frivilligt för offentliga icke-vinstdrivande organisationer att besvara enkäten vilket lett till betydande bortfall. För 2023 har offentliga icke-vinstdrivande organisationer i form av stiftelser och ideella förändringar belags med svarsplikt.

Den offentliga sektorns FoU-intensitet alltjämt oförändrad

FoU-intensiteten brukar beskrivas som de totala utgifterna för egen FoU i relation till bruttonationalproduktion, BNP, och är ett vanligt sätt att jämföra länders FoU-satsningar. Under 2023 var den offentliga sektorns andel 0,15 procent och har varit mer eller mindre oförändrad sedan 2013. Jämfört med 2007 minskade FoU-intensiteten med 0,06 procentenheter då andelen mellan 2007–2012 låg på drygt 0,20 procent. Nedgången efter 2012 kan förklaras av att utgifterna minskade med 18 procent under 2013 och har sedan dess haft en svagare utveckling än BNP, med undantag för år 2017 och 2023.

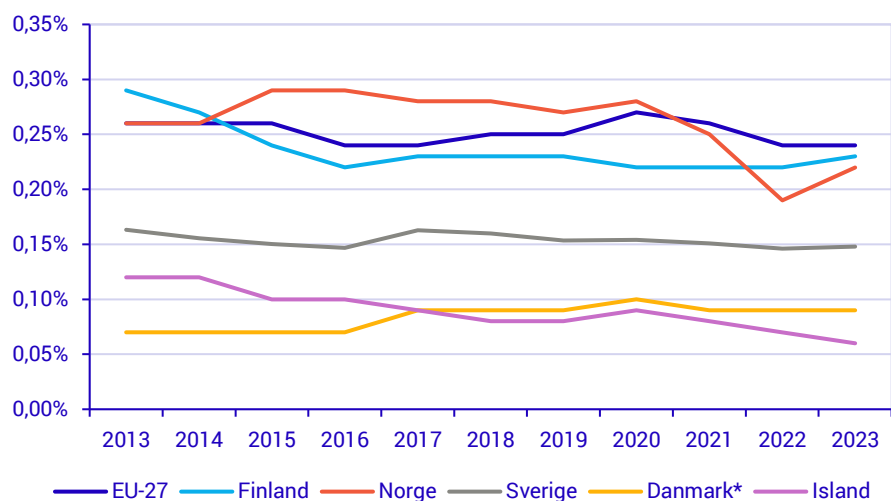
Figur 3. Offentliga sektorns utgifter för egen FoU som andel av BNP, 2007–2023.

Internationell utblick

I ett internationellt perspektiv satsade den offentliga sektorn i de nordiska länderna förhållandevis ganska lite på FoU i förhållande till ekonomins storlek under 2023, där samtliga ligger under EU-genomsnittet. I jämförelse med de nordiska länderna ligger Sverige på en tredje plats efter Finland och Norge vars FoU-utgifter som andel av BNP ligger på 0,23 respektive 0,22 procent, och som historiskt sett legat nära eller till och med högre än EU-genomsnittet. Precis som för Sverige har den offentliga sektorns FoU-intensitet i de nordiska länderna, med undantag för Island som haft en nedåtgående trend, inte ändrats nämnvärt sedan 2013, där topplaceringen har delats mellan Finland och Norge.

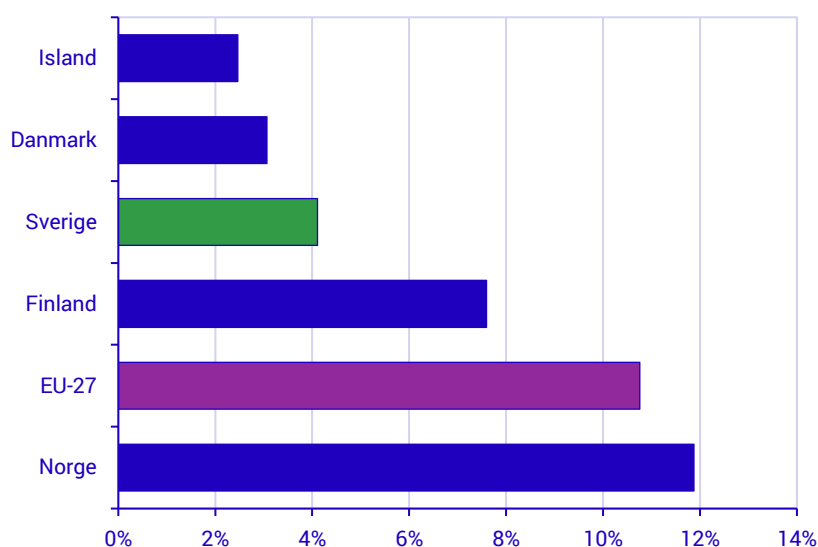
Figur 4. Offentliga sektorns utgifter för egen FoU som andel av BNP, jämförande länder, 2013–2023.

Källa: Eurostat. Anmärkning: FoU-intensiteten 2023 för Danmark är preliminär vid tidpunkten för den här rapporten.

I samtliga nordiska länder är den offentliga sektorn tredje största FoU-utförande sektorn. Norge är det land där den offentliga sektorn utgjorde störst andel av landets totala utgifter för egen FoU av de nordiska länderna, en andel på drygt 12 procent under 2023. En anledning är att en relativt stor del av FoU-verksamheten i Norge bedrivs vid forskningsinstitut, varav en majoritet är klassade till den offentliga sektorn. I absoluta termer är Norge också det land som hade störst utgifter för egen FoU i offentlig sektor följt av Sverige, Finland, Danmark och Island.

Figur 5. Offentliga sektorns utgifter för egen FoU som andel av totala FoU-utgifter efter land, 2023.

Statlig forskningsfinansiering

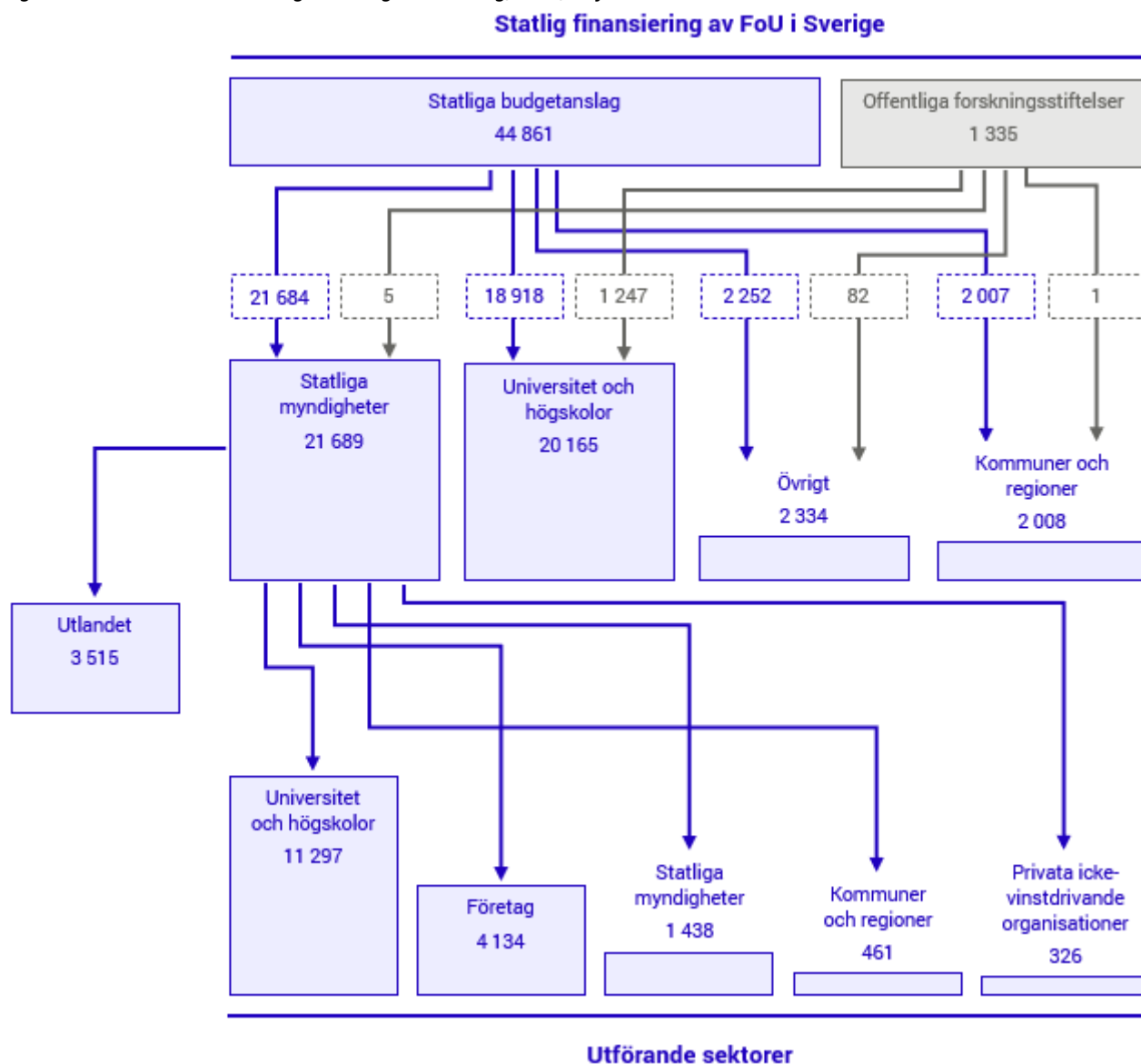
Den offentliga sektorn, framförallt staten genom de forskningsfinansierande myndigheterna, är en större finansiär av forskning än utförare. Varje år gör SCB en sammanställning av statliga budgetanslag till FoU för innevarande budgetår. Statistiken är preliminär och fungerar som en snabb indikator på utvecklingen av statens forskningsfinansiering och prioriteringar inom forskningsområdet. Med start 2023 görs även en publicering av de slutliga budgetanslagen efter referensårets slut, där hänsyn tas till ändringsbudgetar och uppdaterade FoU-koefficienter från den senaste omgången av Forskning och utveckling i Sverige används.

Utifrån den slutliga budgetstatistiken tillsammans med uppgifter om finansieringskällor och mottagare av egen och utlagd FoU kan vi schematiskt följa den statliga forskningsfinansieringen från anslag till utförd FoU-verksamhet. De slutliga budgetanslagen för FoU beräknas vara 44,9 miljarder kronor 2023. Annan finansiering med statlig koppling kommer från de offentliga forskningsstiftelserna som bildades

FoU-koefficienter härleds per anslag utifrån insamlade uppgifter i Forskning och utveckling i den offentlig sektor samt universitets- och högskolesektorn och används för att skatta andelen FoU-medel i varje anslag i statens budget.

ur löntagarfonderna³. Under 2023 finansierade stiftelserna FoU, främst inom universitet och högskolor, om 1,3 miljarder kronor, men även företag och forskningsinstitut blev tilldelade medel. Ytterligare statlig finansiering kommer företag till del genom forskningsavdraget i arbetsgivardeklarationen. Den uppgick under 2023 till 2,5 mdkr men beskrivs inte i närmare detalj i den här rapporten.⁴

Figur 6. Flödesschema över statlig forskningsfinansiering, 2023, miljoner kronor.

³ De offentliga forskningsstiftelserna är Stiftelsen för strategisk forskning (SSF), KK-stiftelsen, Mistra, STINT, Östersjöstiftelsen samt Internationella miljöinstitutet (IIIEE) vid Lunds universitet.

⁴ Tidigare rapporter om FoU-avdraget från SCB kan läsas på [Forskningsavdraget 2014–2021](#) (SCB, 2021) och [Allt fler företag nyttjar forskningsavdrag](#) (SCB, 2018).

Från de statliga budgetanslagen gick mest medel, 21,7 miljarder, till de statliga myndigheterna, och främst de statliga forskningsfinansiärerna Vetenskapsrådet, Vinnova, Forte, Formas, Energimyndigheten och Rymdstyrelsen. 17,7 miljarder av anslagsfinansieringen till statliga myndigheter anslogs dessa sex myndigheter. Dessa myndigheter förmedlar i sin tur forskningsmedel vidare till utförare genom till exempel utlysningar, där mest medel gick till universitet och högskolor, 11,3 miljarder. Även företag (4,1 miljarder), statliga myndigheter (1,4 miljarder), kommuner och regioner (0,5 miljarder) samt privata icke-vinstdrivande organisationer (0,3 miljarder) bedrev forskning med hjälp av medel som gått via en myndighet och finansierades med statliga anslag. Myndigheterna finansierade även FoU i utlandet, med 3,5 miljarder. De mesta av dessa medel gick till internationella organisationer som EU, där de finansierade transnationellt samordnad FoU, exempelvis in om EU:s ramprogram Horisont Europa.

Universitet och högskolor fick 2023 knappt 20,2 miljarder för att bedriva FoU varav 18,9 kom från ramanslagen och 1,2 från de offentliga forskningsstiftelserna. Drygt 2,2 miljarder från budgeten gick till övriga utförare. Här finns medel till forskningsinstitut och andra offentliga FoU-institutioner. Även kommuner och regioner fick en del av medel från budgeten till forskning. Det handlar dels om statsbidrag som används i forskning, men främst är det del av regionernas ALF-medel som används för forskning inom medicin- och hälsovetenskap.

Staten bidrar även på andra sätt till att finansiera FoU. Utöver forskningsavdraget som nämnts ovan bidrar de statliga affärsverken och bolagen till kunskapsstocken genom både egen och utlagd FoU. Staten har även en viktig funktion som en bland få, eller den enda, inköparen av vissa forskningsintensiva produkter, till exempel när det gäller försvarsmateriel. Detta kan delvis belysas i differensen mellan statens finansiering av FoU i företag, 4,1 miljarder kronor, och vad företag uppgett att pengar från myndigheter finansierat, 7,3 miljarder. Statens åtaganden inom FoU i företagssektorn kommer att beskrivas mer detaljerat i den kommande rapporten om FoU i företagssektorn 2023.

Uppdrags- och bidragsfinansiering

Egen och utlagd FoU kan finansieras med interna eller externa medel. I offentlig sektor räknas till exempel direkta statsanslag och självfinansiering till interna medel. Den externa finansieringen av egen FoU kan komma från olika källor. Det kan till exempel handla om finansiering från andra myndigheter, företag eller EU.

Mycket av den forskning som offentlig sektor bedriver är behovsmotiverad och med nära koppling till verksamhetens utvecklingsbehov. Under 2023 var 71,8 och 21,7 procent av alla utgifter för egen FoU ägnade åt tillämpad forskning respektive experimentell utveckling, medan endast 6,5 procent var grundforskning.

Uppdragsfinansiering innebär att, genom beställning, låta andra utanför den egna organisationen utföra forskningen. Den betalande parten förbehåller sig rätten till resultatet.

Bidragsfinansiering innebär att finansiera FoU-verksamhet som understöd till andra utanför den egna organisationen. Den mottagande parten förbehåller sig rätten till resultatet.

Drygt 56 procent av de medel som upparbetades bland statliga myndigheter, regioner och kommuner kom från externa källor under 2023, och av 5 037 miljoner kronor var 3 120 i form av uppdrag och 1 917 som bidrag. Det innebär att offentliga organisationer, främst regioner (1 602 miljoner) och statliga myndigheter (1 490 miljoner), bedrivit forskning på uppdrag av andra där den finansierande parten har rätt till resultaten. För de statliga myndigheterna handlar det till största delen om försvarsforskning och hur Försvarsmakten vidareförmedlar forskningsmedel till bland andra Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), där resultaten sedan går tillbaka till Försvarsmakten. Bland regionerna är det ALF-medel, alltså medel från statsbudgeten, som kommer både i form av uppdrags- och bidragsforskning.

En betydande del av regionernas externt finansierade FoU finansierades av företag i Sverige, 578 miljoner. En summa som inte speglas i uppgifterna som lämnats av företag gällande utlagd FoU mot offentlig sektor. Dock kan det finnas diskrepanser kring tolkningen av den ursprungliga finansieringskällan å ena sidan och den slutliga utföraren å den andra när det gäller rapporteringen vid jämförelser mellan sektorer. I den kliniska forskningen kan ett tätt samarbete mellan regioner, lärosäten och företag finnas vilket gör tydliga kopplingar svåra.

Tabell 1. Extern finansiering av egen FoU efter typ av finansiering och delsektor, 2023, miljoner kronor

Delsektor	Uppdrag	Bidrag	Total extern finansiering
Statliga myndigheter	1 490	565	2 055
Kommuner	28	57	85
Regioner	1 602	1 295	2 897
Totalt	3 120	1 917	5 037

Att den offentliga sektorn utför egen FoU indikerar behoven av forskning men ibland finns inte rätt kompetens inom organisationerna, och arbetet behöver upphandlas eller uppdras utifrån. Under 2023 uppgick den utlagda uppdragsforskningen från hela den offentliga sektorn till knappt 1,8 miljarder. Den största delen, knappt 1 miljard, var medel från Försvarsmakten till främst andra försvarsmyndigheter men även andra myndigheter samt kommuner och regioner la ut den här typen av FoU. Undantaget försvarsmyndigheter var det 25 myndigheter som tillsammans hade utgifter för utlagd uppdragsforskning om 152 miljoner, och av dessa var det tolv som samtidigt inte bedrev någon egen forskning. Regionernas finansiering av uppdragsforskning uppgick till 406 miljoner och gick främst till

lärosäten, medan kommunernas uppdragsfinansiering var 103 miljoner, även här främst mot lärosäten.

Tabell 2. Finansiering av utlagd FoU efter typ av finansiering och delsektor, 2023, miljoner kronor

Delsektor	Uppdrag	Bidrag	Total utlagd FoU
Statliga myndigheter	1 282	19 890	21 172
Kommuner	103	92	195
Regioner	406	225	631
Övriga	4	2 290	2 294
Totalt	1 794	22 498	24 292

Anmärkning: övriga består av offentliga icke-vinstdrivande organisationer (inkl. de offentliga forskningsstiftelserna) samt lokala och regionala FoU-enheter. Populationen av FoU-enheter har succesivt minskat över åren i och med inkludering i regionernas rapportering och under 2023 utgörs de av kommunalförbund.

FoU-personal avser här den anställda personalen, intern personal. Externt anlitad arbetskraft ingår inte i denna rapport

Heltidsekvivalenter är ett mått på personalens arbetsinsats och motsvarar det arbete en heltidsarbetande person utför under ett helt år. En person som arbetar heltid och lägger hälften av sin arbetstid på FoU-verksamhet motsvarar därmed 0,5 heltidsekvivalenter i FoU.

En person kan aldrig utgöra mer än en heltidsekvivalent.

Forskande personal

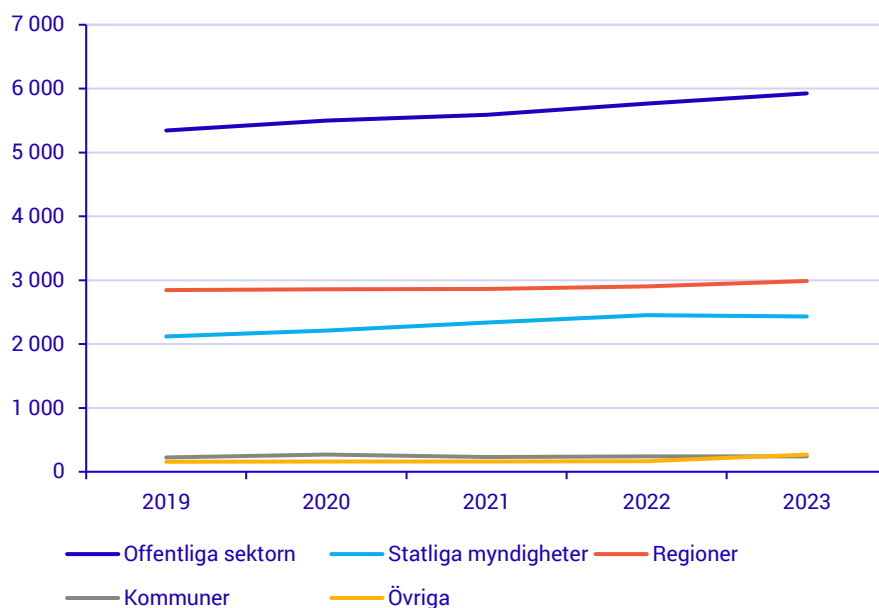
Precis som utgifterna ökade även de personella resurserna i den offentliga sektorns FoU-verksamhet under 2023. Totalt utgjorde FoU-personalen 14 170 personer som tillsammans motsvarade 5 925 heltidsekvivalenter, en ökning med 2,8 procent jämfört med 2022. I regionerna utfördes mest FoU, 2 987 heltidsekvivalenter eller hälften av allt FoU-arbetet inom den offentliga sektorn. Regionerna stod samtidigt för 57 procent av utgifterna vilket resulterar i en högre kvot mellan FoU-utgifter och utfört arbete än övriga delsektorer, vilket beskrivs närmare längre ner i rapporten. De statliga myndigheternas och kommunernas arbetade tid motsvarade 2 431 respektive 239 heltidsekvivalenter, minskningar sedan 2022 men ökning sedan 2021.

En faktor bakom ökningen för sektorn totalt är en utökning av antalet offentliga icke-vinstdrivande organisationer som undersöks. För referensåret 2023 har SCB inkluderat fler verksamheter, i synnerhet museiverksamheter, i tillägg till de offentligt kontrollerade stiftelser och ideella föreningar som redan hört till delsektorn. Den förbättrade täckningen tillsammans med en ökad svarsfrekvens har bidragit till att delsektorn utgör en stor del av den totala ökningen. Detta återspeglar alltså till viss del inte en reell förändring av den offentliga sektorns FoU-verksamhet, utan är en konsekvens av att nya rapportörer tillkommit.

De offentliga icke-vinstdrivande organisationerna bidrog med 246 heltidsekvivalenter och tillsammans med de lokala och regionala FoU-enheterna, stod de för drygt 63 procent, 101 av 160 heltidsekvivalenter, av ökningen. Bland övriga delsektorer hade regionerna en positiv utvecklingen av utfört arbete inom FoU, en ökning med 83 heltidsekvivalenter medan utvecklingen var negativ bland statliga

myndigheter och kommuner som minskade med 21 respektive 3 heltidsekvivalenter. Sedan 2019 är det dock statliga myndigheter som haft den starkaste utvecklingen med en ökning på 312 heltidsekvivalenter, drygt 53 procent av den totala ökningen för den offentliga sektorn som helhet de senaste fem åren.

Figur 7. FoU-personal efter delsektor, 2019–2023, heltidsekvivalenter

Anmärkning: På grund av framförallt regionernas svårigheter att rapportera FoU-personal innan 2019 görs jämförelserna över de senaste fem åren.

Forskningsarbetets relativa fördelning

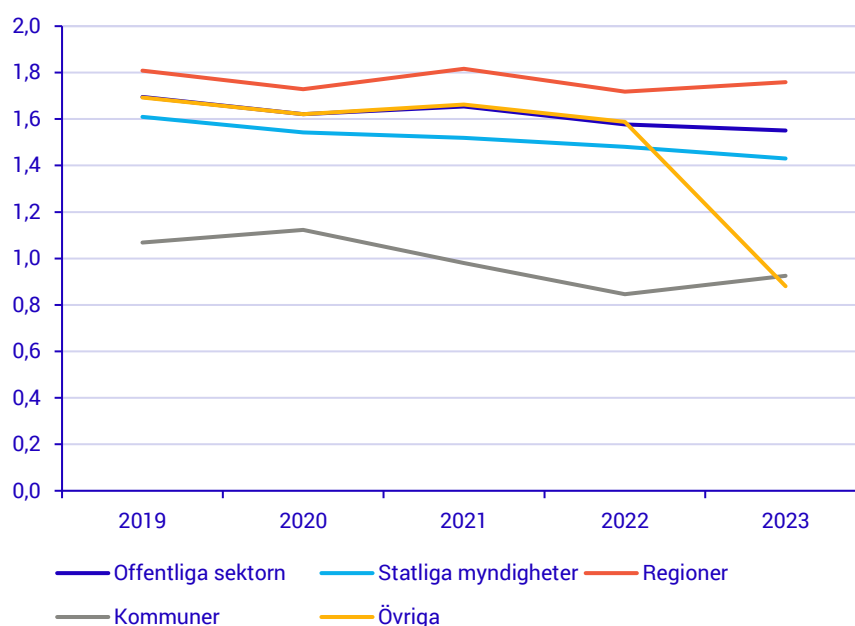
I relation till de totala FoU-utgifterna i löpande priser har den arbetade tiden inom FoU-verksamheten i den offentliga sektorn uppvisat en svagare utveckling. Sambandet är förväntat då utgifterna ökar i takt med inflation och annan ekonomisk- och samhällsutveckling, såsom konkurrens om kvalificerad forskningspersonal. Sett i fasta priser har dock kvoten mellan FoU-utgifterna och den arbetade tiden, mätt i heltidsekvivalenter, minskat sedan 2019. Det vill säga, FoU-utgifterna per heltidsekvivalent var lägre 2023 än 2019 i fasta priser. När inflationen räknas bort har alltså personalen uppvisat en starkare utveckling än utgifterna.

Personalkostnaderna under de senaste fem åren, innan, under och efter coronapandemin, har för den offentliga sektorn exklusive övriga utförare minskat som andel av de totala utgifterna. Från att under 2019 utgöra 64,7 procent till att 2023 utgöra 63,6 procent. Bland både regioner och kommuner ökar andelen något, medan minskningen syns bland myndigheterna, -2,9 procentenheter över femårsperioden. Att antalet heltidsekvivalenter per anställd bland myndigheterna samtidigt ökade, från 0,63 till 0,75 över perioden, tyder på att den forskande personalen fått mer tid till FoU medan annan verksamhet fått stå

tillbaka. En indikation på hur viktigt FoU kan vara för myndigheterna när begränsade resurser ska prioriteras.

2023 var utgifterna per heltidsekvivalent 1,6 miljoner kronor i den offentliga sektorn där regionerna hade högst utgifter per heltidsekvivalent med 1,8 miljoner medan offentliga icke-vinstdrivande organisationer och FoU-enheter tillsammans hade den lägsta, 850 000 kronor. Inflationen har en betydande effekt på utgifterna över tid, vilket innebär att utgifterna haft en negativ utveckling jämfört vissa år i fasta priser. Det har lett till minskade FoU-utgifter per heltidsekvivalent för den offentliga sektorn som helhet i 2023 års prisnivå.

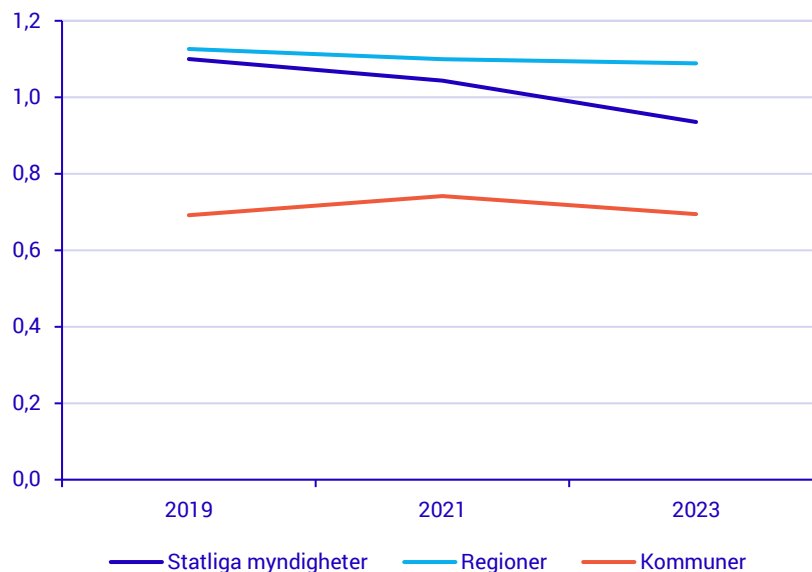
Figur 8. FoU-utgifter per heltidsekvivalent efter delsektor, miljoner kronor i fasta priser

Anmärkning: Offentliga icke-vinstdrivande organisationer inkom inte med svar innan 2023.

För udda referensår finns mer detaljerade nedbrytningar av rörelsekostnader och investeringsutgifter för statliga myndigheter, regioner och kommuner. Under 2023 var den genomsnittliga personalkostnaden per heltidsekvivalent högst vid regionerna på drygt 1,1 miljoner kronor följt av statliga myndigheter och kommuner på 900 000 respektive 700 000 kronor. I löpande priser har snittkostnaden per heltidsekvivalent sedan 2019 i princip varit oförändrad för statliga myndigheter medan de ökat i regionerna och kommunerna. Jämfört med 2021 kostade en heltidsekvivalent i regionernas FoU-verksamhet under 2023 i snitt 109 000 kronor mer medan ökningen i kommunerna var endast 34 000 kronor. I fasta priser sjönk snittkostnaden per heltidsekvivalent mellan 2019 och 2023 i samtliga delsektorer.

Figur 9. Genomsnittlig kostnad per heltidsekvivalent efter delsektor, 2019, 2021 och 2023. Miljoner kronor i fasta priser

Klassificering på funktion avser vad FoU-personalen, i termer av arbetsuppgifter, faktiskt gör i FoU-verksamheten.

När statistiken redovisas i Statistikdatabasen benämns detta som yrke men det handlar inte om jobbpositioner eller typ av utbildning och utbildningsnivå

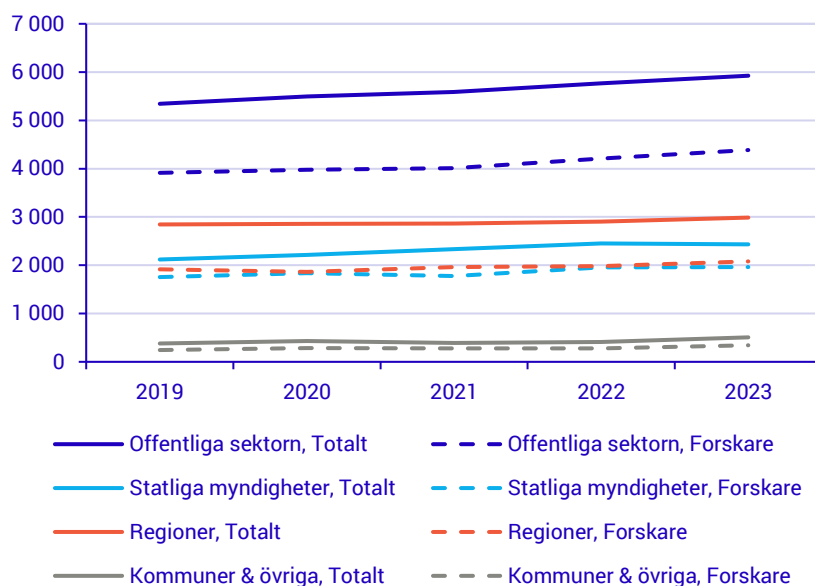
Forskarna ökade under 2023

FoU-personal kategoriseras efter sina funktioner i forskningsstatistiken. Antigen har de som uppgift att arbeta med att ta fram ny kunskap eller utveckla nya eller väsentligt förbättrade produkter eller processer, vilket också inkluderar personer som ansvarar planering och ledning av FoU-projekt, eller så har de en understödande funktion som sköter tekniska eller administrativa uppgifter i anslutning till FoU-aktiviteter.

FoU-personal som arbetar med att ta fram ny kunskap, här kallade forskare, utförde 74 procent av heltidsekvivalenterna under 2023, och ökade med 4,1 procent jämfört med 2022, från 4 212 till 4 386 heltidsekvivalenter. Fördelningen mellan forskare och understödande personal har varit stabil och under perioden 2019 till 2023 var andelen forskare i genomsnitt 73 procent. Per delsektor är det statliga myndigheter som sedan 2019 haft den största andelen heltidsekvivalenter utförda av forskare, där andelen under 2023 uppgick till 81 procent. Forskarna ökade framförallt vid regionernas verksamhet där de ökade med 100 heltidsekvivalenter, eller 5 procent jämfört med 2022.

Den understödande personalen är i princip oförändrad jämfört med 2022, från 1 553 till 1539. Vid statliga myndigheter minskade den understödande personalen med 30 heltidsekvivalenter, eller 6 procent medan förändringen bland regioner och kommuner var marginell. FoU-personal som arbetar som forskare har haft en starkare utveckling än den understödande personalen de senaste fyra åren, i synnerhet från och med 2021 till 2023. Jämfört med 2019 har heltidsekvivalenterna utförda av forskare ökat med 12 procent medan den understödande personalen har ökat med 8 procent.

Figur 10. FoU-personal i den offentliga sektorn efter delsektor och funktion, 2019–2023, heltidsekvivalenter

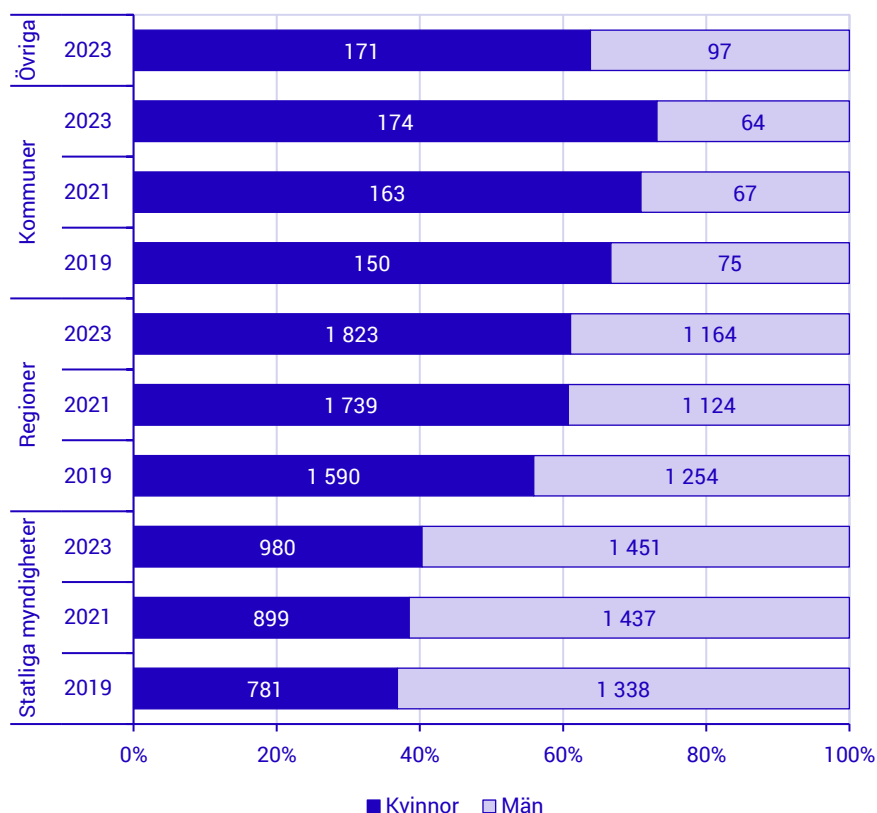

Stark utveckling bland kvinnor i forskningsverksamhet

Av de 5 925 heltidsekvivalenter som utfördes under 2023 i offentlig sektor var 53 procent kvinnor och 47 procent män. Kvinnor bedrev mest FoU i samtliga delsektorer förutom vid statliga myndigheter där 40 procent av heltidsekvivalenterna utfördes av kvinnor. Inom de övriga delsektorerna varierar andelen kvinnor mellan 61–73 procent.

Sedan 2019 har kvinnors arbetstid i FoU haft en stark utveckling jämfört med män. Bland statliga myndigheter, regioner och kommuner har antalet heltidsekvivalenter utförda av kvinnor ökat varje år medan de för män antingen minskat eller ökat mindre än kvinnorna. I regionernas och kommunernas FoU-verksamhet ökade kvinnorna med 233 respektive 24 heltidsekvivalenter jämfört med 2019, att jämföra med män där minskningen var 90 respektive 11 heltidsekvivalenter. I statliga myndigheter har både kvinnor och män ökat men ökningen har varit större bland kvinnorna. Andelen kvinnor har därmed fortsatt öka i samtliga delsektorer. Vid statliga myndigheter och kommuner ökade kvinnor med drygt 2 procentenheter jämfört med 2021 medan könsfördelningen i princip var oförändrad vid regionerna. Desto större var skillnaden i regionerna jämfört med 2019 där kvinnor ökade med 5,1 procentenheter.

Figur 11. FoU-personal efter delsektor och kön, 2019–2023, heltidsekvivalenter samt procent.

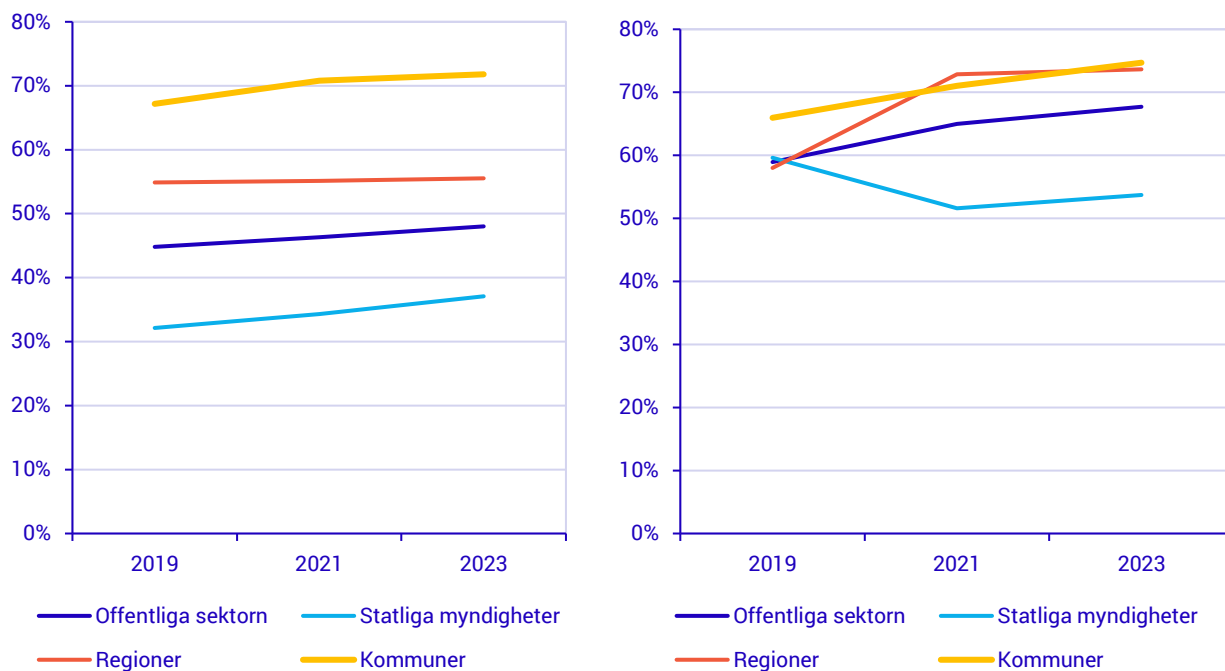

Anmärkning: Fördelning på kön görs endast för udda år. För referensåret 2019 och 2021 gjordes ingen könsfördelning för lokala och regionala FoU-enheter. Offentliga icke-vinstdrivande organisationer inkom inte med svar 2019 och 2021.

Könsfördelningen är däremot det omvända på funktion där majoriteten (52 procent) av forskarna var män, 2 280 av 4 386 heltidsekvivalenter, medan den understödjande personalen utgjordes främst av kvinnor, 68 procent. Vid regioner och kommuner utgjorde kvinnor däremot en majoritet av forskarna, 56 respektive 72 procent, medan flest forskare vid statliga myndigheter var män, 63 procent. Kvinnor utgjorde den största andelen bland den understödjande personalen i samtliga delsektorer.

Sedan 2019 ökar kvinnor framförallt bland forskarna där andelen kvinnor ökade med 1,7 procentenheter jämfört med 2021 och 3,2 procentenheter jämfört med 2019. Störst förändring i fördelningen skedde vid statliga myndigheter där kvinnornas andel ökade med 2,8 procentenheter mellan 2021 och 2023 och 4,9 procentenheter mellan 2019 och 2023. Bland den understödjande personalen ökar andelen kvinnor vid regioner och kommuner med 0,8 respektive 3,7 procentenheter jämfört med 2021, medan de ökar vid statliga myndigheter med 2,1 procentenheter. Den understödjande personalen minskade dock kraftigt bland kvinnorna vid statliga myndigheter jämfört med 2019, en minskning med 5,9 procentenheter.

Figur 12. Andel kvinnor bland forskare (vänster) och understödjande personal (höger) efter delsektor, 2019–2023, heltidsekvivalenter

Anmärkning: Fördelning på kön görs endast för udda år. För referensåren 2019 och 2021 gjordes ingen könsfördelning för lokala och regionala FoU-enheter. Offentliga icke-vinstdrivande organisationer inkom inte med svar 2019 och 2021.

